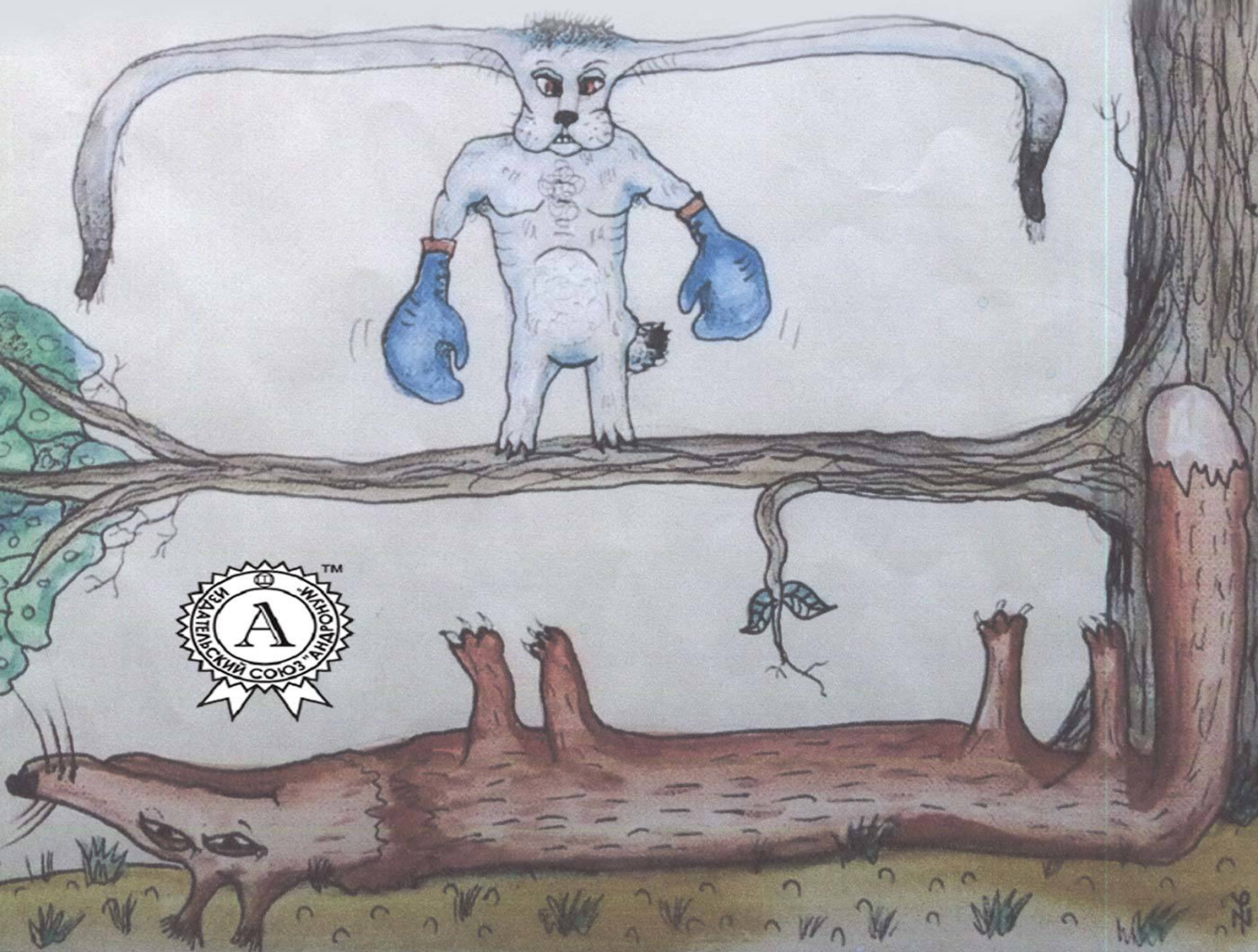

Станіслав Бондаренко

КРОЛИКИ, РОЛИКИ І КОНДРАТЮК

Станіслав Бондаренко
Кролики, ролики і Кондратюк

ВТЕЧА ВІД УЧЕНОГО

Дев'ятилітній Олексійчик ще ніколи не залишався сам у квартирі на ніч. Він жив з мамою, але раптом увечері прибула біла машина «Швидкої допомоги» й забрала маму до лікарні. У хлопчини аж защеміло десь під серцем. За вікном стемніло, і стало не те щоб страшно, але надто самотньо без мами й моторошно.

Прийшов дядько Дмитро («Дядім», як його величав племінник) і приніс різні солодощі, банани, круасани. А головне, він приніс... таємниці. Не всі, звичайно, – найсекретніші обіцяв лише через десять літ розповісти, коли можна буде. Тому що він – космічний вчений, засекречений, хоч і не так сильно, як його давній учитель, до якого навіть не кожен міністр міг підступитися!

– А розкажіть, Дядім, про того найсекретнішого вченого, який перші дороги в космос проектував! – попросив племінник.

І Дядім цього разу швидко погодився:

– Учений на прізвище Кондратюк, – почав Дядім, – був настільки неперевершений, що дорослі таких називають словом «Геній». Але лише тоді, коли зрозуміють, що саме створив він або як допоміг людям на Землі своєю головою.

Та про Генія Кондратюка ніхто, окрім кількох людей з уряду країни, ще не знав. Бо був таки дуже засекречений. Уряд навіть охороняв його, побоюючись, щоб не викрали Генія якісь ворожі держави і не вивідали важливі таємниці! Щоб не трапилось від того великої шкоди. Адже він знає майже все про Землю і космос. За його точним маршрутом пізніше навіть відправлять супутники до Місяця, а потім і астронавтів. Без точного ж маршруту не тільки автобус не дійде куди треба, а й космічний корабель на Місяць чи на Марс не дістанеться. По-дорослому це називається траєкторія. І якщо вона помилкова, то промахнеться-промаже у просторі корабель, пролетить планету й загубиться у безкінечному космосі серед зірок.

Ось і жив мудрий учений у втаємниченому будинку не так вже й далеко від столиці, але ближче до великого лісу. Як і багато інших учених тодішньої країни, Геній Кондратюк вже пройшов і тюрми, бо тогочасний уряд не довіряв нікому і любив лише покірних.

У ті роки був при будинку вченого навіть парк за високим парканом, був у нього й помічник разом з домогосподаркою. А з близьких жили поряд лише двоє... кроликів – Жорик та Борик. Обидва були Генієм дуже вчені-навчені. Друзями його були справжніми. І збиралися завдяки його розуму полетіти, можливо, на далеку планету, де жодна людина не була й ніякий собака теж. От собачки Лайка, Білка та ще Стрілка побували у космосі, але до інших планет ті чотириногі космонавти не добиралися.

Геній Кондратюк міг бачити не лише видимий нам світ, а й прихований, потаємний, і навчив братиків-кроликів мову нашу розуміти і розмовляти навіть. А на роликах, що спеціально для них придумав, вони каталися, як віртуози. Та що там кролики, коли навіть і самі ролики вміли, ну, не те щоб говорити, але розуміли слова хазяїв-кроликів. Бо всередині мали якісь розумні чіпи чи мікрокомп'ютери. І коли кролик наказував «гальмуємо!», ролики миттєво зупинялися. Отже – то не просто ковзани, а ролики-ко-роли-ки! Але їздити по парку, хоч і красивому, іноді набридає, хочеться чогось більшого. Тож закортіло кроликам провідати своїх лісових родичів. І от із самого ранку...

Братики-кролики
Взулися в... ролики,
Стильні ковзани.
Он які вони —
До браточка зайця
У далеку путь
Їдуть та змагаються,
Що б іще утнуть.

Їхали-їхали,
Охали, пихали —
Бум-цик-цик, свят-свят:
Закінчивсь асфальт!..
У болото в'їхали —
Носом по піску...
Сміх повис між вітами:
«Кар-р... Цвірінь... Ку-ку!».

Скинули ролики
Братики-кролики,
Витерли носи,
З'їли ковбаси,
І капусти з'їли,
Відпочити сіли...
Не вдалось поспочивать:
Ролики хтось тихо — хвать,
Озирнулись кролики —
Поруч лиш два ролики!..

– Ов-ва, ов-ва, а де ще два? – вигукнув кролик Борик, хоча здогадувався, що ніхто йому на це нічогісінько не відповість. Далі така вже пішла нескладуха, що описати у віршах не вистачить духу.

Кролик Жорик одразу ж припустив:

– Не сумніваюсь – саме мої ролики поцупили!..

– Чому ти завжди думаєш про найгірше? – поцікавився Жорик. – Так ти у собі вирощуєш невдаху-панікера. Може, це саме мої вкрали. В усякому разі, – додав він, наблизившись до місця, де ще зовсім недавно лежали чотири ролики, – якщо навіть не стало твоїх, усе одно ж ті, що залишилися, будуть спільними. То чого ж?..

– Але ж чотири ролики завжди краще, ніж два! – підсумував Жорик.

– Уточню: вдвічі більше, а не краще, – не вгавав Борик. – Навпаки, тягнути на собі через болото два ролики рівно вдвічі легше. До того ж, чує душа моя, що пропажу ми знайдемо.

Коли вони обстежили ролики, що залишилися, Борик іще голосніше захникав, а Жорик гучніше зареготав. Обидва лише зараз дотумкали, що насправді зник один Жориків ролик і один Бориків. Виходило, так би мовити, по-чесному. На те чітко вказували написи-ініціали на кожному із залишених роликів: «К. Ж.» і «К. Б.».

Борик від здивування майже перестав хникати. А Жорик ще голосніше засміявся. Оскільки побачив, що обидва ролики праві, значить, поцупили два лівих! А це означає, що крадій дурненький. І, мабуть, не дуже-то й зуміє кататися на двох лівих роликах.

– А ми на двох правих?! Хоча нам це не так вже й важко, але доведеться по черзі, – підсумував Жорик.

Іще він додав: яким би не був дурненьким той крадій, але ж слідів ніде не за-ли-шив!..

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.

Станіслав Бондаренко

КРОЛИКИ, РОЛИКИ І КОНДРАТЮК

